

Моя зірка

Олександр Чалий

Присвячується моїй дружині Вікторії.

Коли сонце над моїм буттям сідало,
і за обрій забирало мої мрії,
твоя зірка променисто засіяла,
як дарунок божевільної надії.

Коли сутінь наді мною опустилась,
дика ніч заповонила все без міри,
твоя зірка, яка впевнено світилась,
стала променем зростаючої віри.

Коли морок поступився місцем ранку,
і в тумані зникли тіні випадкові,
твоя зірка ніжним променем світанку,
дарувала теплий затишок любові.

2016